

Пенчо Камечарски, Стаменъ Габровски, Хр. Радойновъ.
 Петко Пѣевъ, Стое Нанковъ,
 Спасъ Стояновъ, Стое Свирински,

Гражданите се завърнали презъ есенъта, нѣкои построили къщици, други плѣвници и по 5—6 семейства наедно живѣли.

На 14 окт. нападнали около 400 д. турци на с. Шипково, избили 76, мжже, жени и дѣца, изгорили 22 къщи и 10 плѣвни, вързали свящ. Тодора въ една къща и живъ го запалили, ограбили дрѣхи и покъщнина, забрали всичкия селски добитъкъ и заминали.

Презъ м. авг. башивозуцитетъ убили въ с. Терзийско 23 д. все 70—80 годишни старци, изгорили 17 къщи и всичкия добитъкъ закарали.

Въ с. Балабанско на 8-и авг. изгорили 32 къщи и десетина души убили.

Презъ м. авг. въ с. Желѣзна убити 14 д. мжже и жени и селото ограбено.

Селото Н. Село ограбено, избити и исклани 90 д. мжже, обѣсени 4, жени избити 20, и селото цѣло изгорено. Въ троянската околия почти всичките села сѫ пострадали, нѣма да се впускаме въ тѣхъ.

Отряда на Карцовъ наименованъ „Троянскій“, потеглилъ за Троянския проходъ, когото географи, историци и европейски военни авторитети отъ старитѣ врѣмена и днесъ считали недостженъ въ военно отношение. Тукъ преди хиляди години гинали безслѣдно римски легиони, нѣ могли да преминатъ, нито пѣкъ и турцитѣ — завоевателитѣ на България и на цѣлия Балкански полуостровъ; съ една дума отъ сътворение мира, нито едно военно движение презъ този проходъ небило забелѣжено.

Главната квартира имала предъ видъ, че ако отряда достигне върха до турските укрепления, ще се струпа тамо по силна турска войска и ще се намалитѣ силитѣ въ Златица и Шипка за по лесно дѣйствие на ген. Даневиля и Скобелева. Обаче, отъ друга страна то се считало нѣщо като не вѣрно, непостижимо а просто въобразяемо. А пакъ въ стратегическо отношение толкотъ нуждно, щото, при отправянието на Карцова и подполковнициятѣ Сосновский и Сухомлинова било ка-